

kommen rigtigt, som den ærede Minister sagde, at hvad Justitsministeren finder rigtigt, og hvad Rigsdagen bestemmer, maa Politiet finde sig i. Min Mening var naturligvis den, at, naar man overveier, hvorvidt en Bestemmelse kan gaa an eller ikke, maa man tage Hensyn til, hvorvidt den kan bruges af den Autoritet, som skal bruge den. Og naar jeg derfor har sagt, at jeg tror, at Politiet kan tage imod Bestemmelsen, har min Mening været den, at jeg tror, at Forslaget foreligger i en saadan Skikkelse, at der ikke vil beredes den Autoritet Vanskeligheder, som skal bruge Bestemmelsen.

Da ikke Flere begjærede Ordet, sluttedes Forhandlingen, og man gik nu til Afstemning, hvorved Lovforslaget (se Tillæg C.)

vedtoges med 42 Stemmer imod 1.

Formanden: Lovforslaget vil nu, da det er færdigt fra Rigsdagen, blive tilfjeldet Conseilspresidenten.

Man gik derpaa til den næste Sag paa Dagsordenen, som var:

Ænfte Behandling af „Forslag til Lov om Diger til Beskyttelse mod Oversvømmelser fra Havet.“

(3die Behandling i Landstinget findes i Tidenden Sp. 726 ff.; 3die Behandling i Folkethinget i dettes Tidende Sp. 2748 ff.; Lovforslaget, som vedtaget ved 3die Behandling i det andet Thing i Tillæg C. Sp. 341 ff.; Udvalgets Erklæring findes i Tillæg B. Sp. 725).

Udenfor de i Erklæringen opførte Vædringsforslag var der ikke stillet noget Vædringsforslag.

Formanden: Der er i Erklæringen stillet tvende Vædringsforslag. De ere vel temmelig nøje forbundne med hinanden, men der er dog ikke en saadan logisk Forbindelse imellem dem, at de maa staa og falde med hinanden; de kunne meget vel afgjøres hver for sig. Jeg bemærker, at den ærede Ordfører er fraværende, og at det ærede 1ste Medlem for 8de Kreds (Breinholt), der er Medlem af Udvalget, vil overtage Ordførers Hverv. — Jeg sætter de stillede Vædringsforslag under Forhandling.

Ordføreren (Breinholt): Idet jeg efter Anmodning tager Ordet paa Udvalgets Vegne, maa jeg meddele Thinget, at Udvalgets Formand (Haffner) desværre ved Sygdom, og Udvalgets Ordfører (Klar) ved Fraværelse er forhindret fra at være tilstede, og idet jeg stærkt beklager, at Udvalget er blevet saa meget reduceret baade i kvalitativ og kvantitativ Henseende, maa jeg bede Thinget om gunstig Overbærelse over for det lille

Udvalg, der endnu er tilbage. Jeg skal kun tillade mig i al Korthed at berøre de Forandringer, som Lovforslaget er undergaaet i det andet Thing, og fremsille de Betragtninger, der have ledet Udvalget under dets Overveelse af disse Forandringer. Der er ikke foretaget mange Forandringer, idet de indskrænke sig til at angaa 4 Paragrafer af Lovforslagets 21. Vi have dog troet, at der deriblandt fandtes Vædringer af en ikke lidet indgribende Betydning, og vi have derfor, som ærede Medlemmer ville se, tilladt os at stille et Par Vædringsforslag. Den første Forandring, der er foretaget i det andet Thing, refererer sig til § 2, 1ste Stykke, hvor Retten til at tage Digemateriale er udvidet til ogsaa at gjælde udenfor de Sorder, der nyde eller ville nyde Beskyttelse ved Diget. Medens det før kun hed „de Sorder, der nyde eller ville vinde Beskyttelse ved Diget“, hedder det nu: „De Eiendommers Sorder“ o. s. v. Det er en Udvidelse, som Udvalget ikke kan finde nogen sær Betænkelse ved, navnlig efter den Begrænsning, den har fundet, idet Udvalget betragter „Eiendomme“ her som synonymt med „Eiendomme under et samlet Matrifikulnummer“. — Noget mere betænkkelig finder Udvalget den næste Forandring, der er foretaget i denne Paragraf, idet der er indskudt et nyt andet Stykke, i hvis første Punktum der er foretaget en meget betydelig Udvidelse af Retten til at tage Digemateriale, endog en saa betydelig Udvidelse, at det synes, som om det kan tages overalt, selv udenfor vedkommende Kommunes Grændse. Denne Udvidelsesret har dog igjen et Korrelat, idet der fordrer, for at denne Ret kan gjøres gjældende, at enten Staten, eller en Amtskjøbstads eller Sognekommune udreder mindst $\frac{1}{3}$ af Omkostningerne ved Anlæget. Derved vindes der, at et saadant Foretagende maa antages at have en endogsaa almen Interesse, og vi tro derfor, at man kan overvinde de Betæneligheder, der ere forbundne med en saadan uregelmæssig meget stor Udvidelse af Retten; vi have derfor beroliget os derved og ikke stillet noget Vædringsforslag, idet vi gaa ind paa Forandringen. Derimod er der i det sidste Punktum af samme Stykke stillet en Udvidelse for alle Beskyttelsesdigers Vedkommende, der kan gaa lige saa vidt, idet der under visse Eventualiteter, nemlig naar der sker Brud paa et Beskyttelsesdige, og det kræver hurtig Istandsættelse, gives den samme Ret, som omtales i Stykkets 1ste Punktum, til at tage det Materiale, der er nødvendigt til Stadens Udledning, Noget, som Udvalget har fundet at staa i principiel Uoverensstemmelse med de Anskuelser, Udvalget nu i 2 Aar har gjort gjældende. Udvalget mener ogsaa, at denne Bestemmelse er i principiel Uoverensstemmelse med de Afstemninger, Thinget tidligere har foretaget, og vi have derfor fundet os forpligtede til i alt Fald at give Thinget Leilighed til at vælge, enten det med Hensyn til dette Punkt